

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Данице Богдановић, председника већа, Вере Пешић и Гордане Џакула, чланова већа, са саветником Врховног суда Србије Радојком Маринковић, записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца Универзитета у Приштини, Факултета уметности са седиштем у Звечану, Краља Петра I бр. 117, Звечан, против туженог Повереника за информације од јавног значаја, ради поништаја закључка бр. 07-00-00765/2007-03 од 30.07.2007. године, у правној ствари приступа информацијама од јавног значаја, у нејавној седници већа одржаној дана 08.11.2007. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним закључком одбачен је предлог тужиоца за понављање поступка окончаног решењем Повереника за информације од јавног значаја бр. 07-00-00394/2007-03 од 26.06.2007. године, као поднет од неовлашћеног лица.

Тужбом поднетом Врховном суду Србије 25.08.2007. године тужилац оспорава законитост закључка туженог органа, указујући да је тим закључком повређен закон на његову штету. Ово из разлога, што сматра да је декан Факултета, као подносилац предлога за понављање поступка овлашћено лице, с обзиром да је чл. 39. Закона о општем управном поступку прописано да је странка лице по чијем је захтеву покренут поступак или против кога се води поступак, или које, ради заштите својих права и правних интереса има право да учествује у поступку. Ово нарочито имајући у виду да је предлог за понављање поступка поднет из разлога што тужилац изјашњавајући се на жалбу тражиоца информација није изнео околности, односно доказе који су такви да би могли сигурно довести до другачијег решења у овој управној ствари, јер је одредбом чл. 318. ст. 1. алинеја 3. Статута тужиоца утврђено да се пословном тајном сматрају исправе и подаци који се односе на зараде запослених и да њихово достављање представља повреду Статута Факултета. Са изнетих разлога, предлаже да суд уважи тужбу и поништи оспорени закључак.

Тужени орган у датом одговору на тужбу осто је у свему при разлозима из образложења оспореног закључка и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао да тужба није основана.

Према списима предмета и образложењу оспореног закључка тужени орган је применом чл. 240. ст. 3. Закона о општем управном поступку, а у вези са чл. 23. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја одбацио предлог тужиоца за понављање поступка окончаног решењем Повереника за информације од јавног значаја бр. 07-00-00394/2007-03 од 26.06.2007. године, као поднету од неовлашћеног лица. Наведеним решењем туженог органа од 26.06.2007. године, којим је окончан поступак чије се понављање тражи, наложено је тужиоцу да без одлагања, а најкасније у року од 3 дана од дана пријема решења Ч.А. достави тражене информације, односно копију докумената, који садрже податак о износу зарада на месечном нивоу за место асистента – приправника на Факултету уметности за период од 20.11.2001. до 20.11.2004. године, те обавезан да о извршењу решења обавести Повереника у року од 7 дана од дана пријема овог решења. У образложењу оспореног закључка се наводи да је предлог за понављање поступка поднео тужилац, који у овој управној ствари није странка, већ првостепени орган надлежан за поступање по поднетом захтеву за приступ траженим информацијама, па је предлог одбачен као поднет од стране неовлашћеног лица.

Оцењујући законитост оспореног закључка на основу напред изнетог и одредаба чл. 239. и чл. 240. Закона о општем управном поступку, Врховни суд Србије налази да оспореним закључком нису повређена правила поступка прописана наведеним законским одредбама. Наиме, у конкретном случају, из списка предмета и образложења оспореног решења види се да је управни поступак чије се понављање тражи окончан решењем туженог органа бр. 07-00-00394/2007-03 од 26.06.2007. године, којим је тужиоцу наложено достављање тражених информација. Одредбом чл. 15. ст. 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Сл. гласник РС" бр. 120/04 и 54/07), тражилац информација подноси захтев органу

власти за остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја, при чему се, према чл. 21. истог Закона, на поступак пред органом власти примењују одредбе закона, којим се уређује општи управни поступак, а које се односе на решавање првостепеног органа, осим ако је овим Законом другачије одређено. Сходно изнетом, подношење захтева и остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја је управна ствар, захтев за приступ информацијама решава се применом одредаба Закона о општем управном поступку, а орган власти од кога се тражи информација има положај првостепеног управног органа.

Код оваквог стања ове управно-правне ствари, правилно је, по оцени Врховног суда Србије, тужени орган оспореним закључком одбацио предлог тужиоца за понављање поступка окончаног решењем туженог органа од 26.06.2007. године, као поднет од неовлашћеног лица, јер тужилац у овој управној ствари има положај првостепеног органа, а не странке, због чега, у смислу чл. 240. Закона о општем управном поступку, није овлашћен да тражи понављање поступка окончаног решењем другостепеног органа, којим му је наложено да тражиоцу информација омогући приступ траженим информацијама.

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије је, налазећи да оспореним закључком није повређен закон на штету тужиоца, на основу члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" бр. 46/96), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,
Дана 08.11.2007. године, У. 7342/07

Записничар
Радојка Маринковић, с.р.

Председник већа-судија
Даница Богдановић, с.р.

СК

